

ANEXA C01-15

FISA OBIECTIV INTINERARIU CULTURAL-ISTORIC

OBIECTIV

Cetatea elenistica ALBESTI

DESCRIERE

Așezarea fortificată de la Albești este situată în teritoriul callatian, pe limita lui vestică și pe linia unei artere de circulație ce asigură legătura dintre așezările din sud-estul Dobrogei cu cele din zona Dunării. Perioada de locuire a sitului se plasează între secolele IV-III a.Chr.

Ea se încadrează în categoria fortificațiilor cu caracter permanent, desemnate prin termenul de frurion, cu rol în apărarea și exploatarea agricolă a zonei. Aproximativ față de Callatis, dar mai ales maniera de construcție a incintelor, caracterul cvasiurban al așezării, preponderența materialelor grecești susțin ideea unei creații callatiene. Celelalte elemente - getice și eventual scitice -, identificate prin obiecte de inventar și forme de manifestări spirituale proprii, dau măsura caracterului greco-indigen al așezării.

ISTORIC

Ridicarea primei incinte, spre mijlocul secolului IV a. Chr. coincide cu acțiunea de organizare a teritoriului și cu perioada de dezvoltare economică a Callatidei. Ridicarea incintei a II-a poate să fi fost ocazionată de acțiunile macedonene de la sfârșitul penultimului deceniu al sec. IV a. Chr. ostile Callatidei și de dorința aceleiași puteri de a controla teritoriul și traficul comercial în zonă. Incinta a III-a marchează o extindere spre sud și vest a suprafeței fortificate, în acord cu perioada de dezvoltare economică deosebită din secolul III a.Chr.

Etapile de existență ale așezării corespund, în general, cu cele trei momente de construcție a incintelor. Primele două etape se plasează spre mijlocul și în a doua jumătate a sec. IV a.Chr. (eventual sfârșitul sec. IV / începutul sec. III a.Chr.). Suprafața locuită, delimitată de primele incinte este de cca. 1350 m², respectiv 1680 m². În etapa a III-a, suprafața locuită este de cca. 3200 m² și

depășește spre sud și vest spațiul fortificat. Din punct de vedere cronologic această etapă se plasează în sec. III a.Chr. (după primele decenii ale secolului) până spre sfârșitul lui sau începutul secolului următor.

Căderea economică de la sfârșitul secolului III / începutul sec. II a.Chr. este evidențiată prin materialele de import. De altfel, sfârșitul sec. III a.Chr. reprezintă momentul încetării existenței și a altor așezări din Dobrogea. În această perioadă în Dobrogea se înregistrează raiduri ale bastarnilor și prezențe ale sciților (ultimii atestați în izvoarele literare și recunoscuți prin

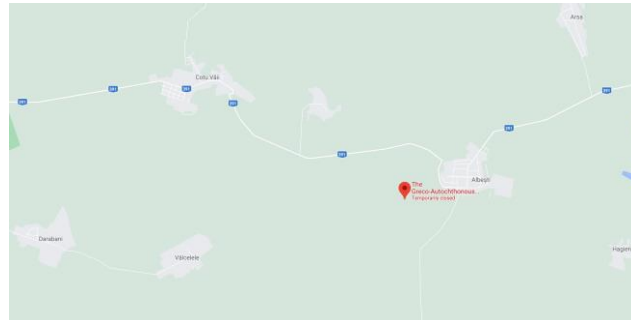
dovezi materiale, în special monetare). Este posibil ca tocmai constituirea în zonă, între Callatis și Dionysopolis, a unor „regate” scitice, să fi reprezentat un motiv de încetare a funcționării așezării fortificate de la Albești.

Dovezile materiale de epocă romană au fost descoperite la sud și vest, dincolo de zidurile cetății. În stadiul actual al cercetărilor de pe platou și în absența unor astfel de materiale în zona mai intens cercetată din interiorul fortificației, nu ne putem pronunța dacă este vorba de o locuire romană de durată, pe parcursul sec. I-IV p.Chr. sau doar de una pasageră în intervalul amintit.

CATEGORIA OBIECTIV RELIGIOS

LOCALIZARE 43° 47'49.8"N
28° 24'37.1"E

Albești
jud Constanta

CARACTERISTICI

Inventarul arheologic recuperat este numeros și variat: recipiente și ștampile, vase de uz casnic (importate sau de proveniență locală), statuete și reliefuri ceramice, obiecte din os sau din metal, monede etc. Categoria cea mai bine reprezentată din punct de vedere cantitativ este cea a amforelor, provenite din centre de producție bine cunoscute în spațiul vest-pontic: Heraclea Pontică, Thasos, Sinope, Rhodos, Cnidos, Cos.

Ceramica uzuală este alcătuită, în ordinea frecvenței, de lekythoi, castroane, căni, platouri, unguentarii și opaițe. O categorie importantă și bine individualizată o reprezintă ceramica autohtonă; ea apare în forme și tehnici care continuă tradiția hallstattiană mai veche și totdeauna împreună cu ceramica de proveniență greacă.

Materialul ceramic figurat - statuete și aplice ceramice - se dovedește deosebit de semnificativ în continuarea spiritualității acestei așezări rurale de epocă elenistică. Reprezentanții aparțin, în ordinea frecvenței, Cybelei, Afroditei, Demetrei, lui Dionysos și lui Apollon.

Materialul ceramic de import (amforele și ștampilele amforice) permite conturarea a două perioade de vârf ale activităților economice de aici: prima se plasează spre sfârșitul secolului IV și primele decenii ale sec. III a.Chr.; cealaltă perioadă de vârf va ocupa toată jumătatea a doua a sec. III a.Chr. și o va depăși pe prima prin amploare și diversitate.

ACCESIBILITATE PROGRAM

DESCHIS PUBLICULUI NU

DISPONIBILITATE CIRCUIT DA
TURISTIC

Sursa: Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța